

Η Κυριακή του Θωμά στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων (ΦΩΤΟ/ΒΙΝΤΕΟ)

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Στις 23 Απριλίου (10 Απριλίου κατά το παλαιό ημερολόγιο) εορτάσθηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η Κυριακή του Αντίπασχα ή του Θωμά.

Ο [Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος](#) προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στην Κανά της Γαλιλαίας, σύμφωνα με το τυπικό του Πατριαρχείου.

Τον Πατριάρχη υποδέχθηκαν οι Πρόσκοποι παιανίζοντας εορταστικά εμβατήρια με την μπάντα τους. Με τον Προκαθήμενο της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων συλλειτουργήσε ο Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριάκος, ο Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος ο καθηγούμενος της Κανά Αρχιμ. Βενέδικτος, ο Γέροντας Καμαράση Αρχιμ. π Νεκτάριου και Ρωσόφωνων Ιερέων.

Μετά τη Θεία Λειτουργία έγινε λιτανεία γύρω από τον **Ιερό Ναό** και ακολούθησε γεύμα.

Ο εορτασμός του Αντίπασχα στον Πανάγιο Τάφο

Τελέσθηκε Εσπερινός στο **Καθολικό του Ναού της Αναστάσεως** και θεία Λειτουργία την επομένη στον **Πανάγιο Τάφο** προεξάρχοντος του **Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος Ησυχίου**.

Συλλειτουργήσαν οι **μητροπολίτες Ιωαννίκιος** από την Εκκλησία του Μαυροβουνίου. **Καττάρων κ. Μακαρίου**, Αγιαταφιτών ιερομόναχων και διακόνων, ψάλλοντος του Αρχιεπισκόπου **Μαδάβων κ. Αριστοβούλου** και του **Ιεροδιακόνου π. Συμεών**. Παραβρέθηκε η Πρόξενος της Ελλάδας στα Ιεροσόλυμα κ. **Χριστίνα Ζαναριουδάκη** και προσκυνητές.

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος δέχθηκε τους προσκυνητές στο Πατριαρχείο.

Η ομιλία του Πατριάρχη Ιεροσολύμων για την Κυριακή του Θωμά στην Κανά της Γαλιλαίας

«Δεϋτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα», ἀναφωνεῖ μελωδικῶς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἡ χάρις τοῦ Σταυρόν ὑπομείναντος καί τόν θάνατον καταργήσαντος καί ἀναστάντος ἐκ τῶν νεκρῶν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ ἀγιογραφικῷ τούτῳ τόπῳ τῆς **Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας**, ἵνα πασχαλίως ἐορτάσωμεν τήν διά σημείων φανέρωσιν τῆς δόξης Αὐτοῦ [τοῦ Χριστοῦ], ἀλλά καί τήν τῶν ἐγκαινίων τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὡς καί τήν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τόν ἀκρογωνιαίον θεμέλιον λίθον τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως κατὰ τήν μαρτυρίαν τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή γάρ καί ἡ πίστις ἡμῶν», (Α' Κορ. 15,14). Προσέτι δέ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀπάντησις δηλονότι εἰς τό ἐρώτημα τοῦ Πιλάτου: «τί ἐστίν ἀλήθεια;» (Ἰωάν. 18,38). Ταύτην τήν ὁμολογίαν ἐκήρυξε μετὰ παρρησίας ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἰπών: «ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια (Ἰωάν. 14,6)... «ἐγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις καί ἡ ζωή», (Ἰωάν. 11,25).

Τήν ὁμολογίαν ταύτην ἐπεβεβαίωσεν ὁ **Χριστός** διά τῶν πολλῶν ἐμφανίσεών Του ἐνώπιον τῶν Ἁγίων Αὐτοῦ μαθητῶν μετὰ τήν Ἀνάστασίν Του, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς εἰς τάς Πράξεις αὐτοῦ λέγων: «Καί παρέστησεν [ὁ Ἰησοῦς] ζῶντα ἑαυτόν μετὰ τό παθεῖν Αὐτόν [τοῖς Ἀποστόλοις] ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὁπτανόμενος αὐτοῖς καί λέγων τά περί τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ», (Πράξ. 1,3).

Τὴν μεθ' ἡμῶν παρουσίαν τοῦ **Χριστοῦ** ἔχομεν καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, διὰ τοῦ θεανθρωπίνου σώματος Αὐτοῦ, τούτέστιν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, (Πρβλ. Κολ. 1,18) κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον. Τοῦτο δέ σημαίνει, ὅτι Αὐτός Οὗτος ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ νά προσέλθωμεν καὶ νά ψηλαφήσωμεν τὸ σῶμα Αὐτοῦ ὡς ἄλλος Θωμᾶς, διὰ τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν εἰς τὸ μυστήριον τῆς «μυστικῆς εὐλογίας», τούτέστιν τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὡς ἐναργέστατα διδάσκει ὁ ἅγιος **Κύριλλος Ἀλεξανδρείας** λέγων: «ἐπιφοιτᾷ δέ» [=ἐπισκέπτεται] «καὶ ἐπιφαίνεται πᾶσιν ἡμῖν ὁ **Χριστός**, ἀοράτως τε καὶ ὁρατῶς· ἀοράτως μὲν ὡς Θεός, ὁρατῶς δέ πάλιν ἐν σώματι. Ἐπιτρέπει δέ [ὁ Χριστός] καὶ δίδωσι τῆς ἀγίας αὐτοῦ σαρκὸς ἀποθίγειν [ἀγγίζειν]. Πρόσιμεν γάρ κατὰ χάριν Θεοῦ, τῇ μεθέξει τῆς μυστικῆς εὐλογίας, εἰς χεῖρας δεχόμενοι τὸν Χριστόν, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀραρότως [=προσηκόντως] πιστεύσωμεν ὅτι τὸν ἴδιον ἀληθῶς ἡγείρεν Ναόν», [δηλαδή τὸ Σῶμα Αὐτοῦ].

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ κοινωνία τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ ὁμολογίαν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ εἰπόντος: «Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό Αἶμα ἔχει ζωήν αἰώνιον, κἀγώ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ». «Ἡ γάρ σὰρξ μου ἀληθῆς ἐστὶ βρωῖσις καί τό αἷμά μου ἀληθῆς ἐστὶ πόσις». «Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό Αἶμα ἐν ἐμοί μένει κἀγώ ἐν αὐτῷ». (Ἰωάν. 6, 54-56).

Τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό καινόν, τό νέον πόμα, τό ὁποῖον καλούμεθα ὑπό τοῦ ὕμνωδοῦ νά πίνωμεν. Τοῦτο δέ τό πόμα, το ποτόν, ἀναβλύζει ἐκ τοῦ **Τάφου τοῦ Χριστοῦ**, εἶναι τό Αἶμα τοῦ Χριστοῦ, «τό περί πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἅφεσιν ἁμαρτιῶν». (Ματθ. 26,28). Ἑρμηνεύων τήν σημασίαν τοῦ αἵματος καί τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης, ὁ ἐξ Ἱεροσολύμων λέγει: «Τό σῶμά Σου καί τό Αἶμα, σταυρούμενος ὑπέρ πάντων, ἔθηκας Λόγε· τό μέν σῶμα εἰς ἀνάπλασιν, [ἵνα ἀναπλάσης με], τό δέ αἷμα ἵνα ἀποπλύνῃς με· τό πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα ἐμέ προσάξῃς, **Χριστέ, τῷ σῶ Γεννήτορι**».

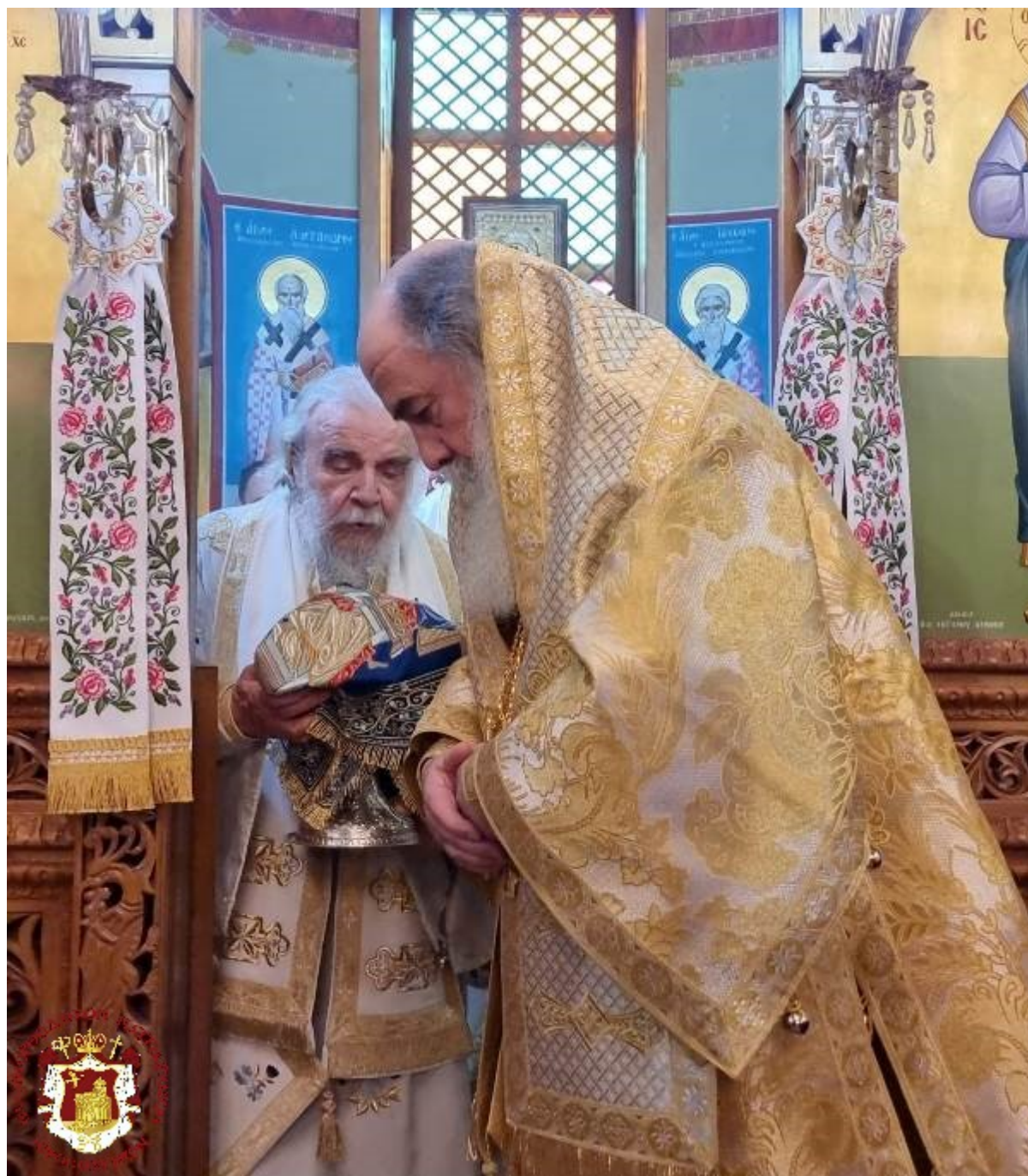

«Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν **Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας** καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν Αὐτοῦ καὶ ἐπίστευσαν εἰς Αὐτόν οἱ μαθηταί Αὐτοῦ», (Ἰωάν. 2,11). Ὡς γνωστόν δύο εἶναι τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνταῦθα, ἐν τῇ πόλει τῆς **Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας**. Ἀφ' ἐνός μὲν ὁ ἀγιασμός καὶ ἡ εὐλογία τοῦ γάμου διὰ τῆς φυσικῆς παρουσίας Αὐτοῦ εἰς αὐτόν. «Γάμος μὲν γάρ ὁ τίμιος ἡγιαζετο, ἀρά δέ ἡ κατὰ τῆς γυναικὸς ἐκποδὼν», λέγει ὁ ἅγιος **Κύριλλος Ἀλεξανδρείας**. Ἀφ' ἐτέρου δέ ἡ μεταβολὴ τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον διὰ τῆς ἀρρήτου δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ: «Ἀφάτω δέ δυνάμει τό ὕδωρ εἰς οἶνον μετεσκευάζετο. Τί γάρ ἂν γένοιτο χαλεπὸν [=δύσκολον] τῷ τὰ πάντα ἰσχύοντι»; λέγει πάλιν ὁ Ἅγιος Κύριλλος.

Κατὰ δέ τὸν ἅγιον Κλήμεντα Ἀλεξανδρείας ὁ οἶνος ἐν τῷ γάμῳ τῆς Κανᾶ συμβολίζει τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ. «Μυστικόν σύμβολον ἡ γραφὴ αἵματος ἁγίου οἶνον ὠνόμασεν. Ὅτι δέ οἶνος ἦν τό εὐλογηθέν [ὑδωρ], ἀπέδειξε πάλιν πρὸς τοὺς μαθητάς λέγων: «οὐ μὴ πῖω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ταύτης, μέχρις ἂν πῖω αὐτό μεθ' ἡμῶν καινόν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς μου», (Ματθ. 26,29).

Μέ ἄλλα λόγια, οἱ μαθηταί τοῦ Κυρίου καί πάντες οἱ πιστεύοντες εἰς Αὐτόν θά μετέχουν τῆς χαρᾶς Αὐτοῦ καί Αὐτός τῆς χαρᾶς τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ. «Ἡ τοῦ οἴνου πόσις οὐ χρειᾶν ἀποπληροῖ μόνον, ἀλλὰ καί παμποίκιλον ἡδονήν τῇ αἰσθήσει προσφέρει· μετὰ δε τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἀποτιναχθείσης τῆς φθορᾶς τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων καί αὐτῇ τῶν πραγμάτων ἡ φύσις πρὸς καινότητα μετοικισθήσεται, ὥστε καί αὐτὴν ἡμῶν τὴν εὐφροσύνην εἶναι καινὴν... αὐτοῦ τοῦ πάντων ἡμῶν **Σωτῆρος Χριστοῦ**, τὴν ἔμφυτον καί ἰδίαν εὐφροσύνην ταῖς τῶν σεβομένων αὐτόν ἐνιέντος ψυχαῖς», λέγει ὁ ὁσιος Ἀμμώνιος. [Καί ἀπλούστερον· ἡ πόσις τοῦ οἴνου δέν ἱκανοποιεῖ μόνον τὴν ἀνάγκην, ἀλλὰ προσφέρει εἰς τὰς αἰσθήσεις τὴν πολυποίκιλον ἡδονήν· μετὰ δέ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν θά ἔχει ἀποβληθῇ ἡ φθορά τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων καί αὐτὴ ἡ φύσις ὅλων τῶν πραγμάτων θά μεταφερθῇ εἰς τόπον ἀνακαινισμού, οὕτως ὥστε καί αὐτὴ ἀκόμη ἡ εὐφροσύνη ἡμῶν νά εἶναι ἀνακαινισμένη ἀπὸ αὐτόν τόν **Χριστόν**, τόν Σωτῆρα ἡμῶν, ὁ Ὅποιος ἐμβάλλει τὴν ἔμφυτον καί ἰδίαν Αὐτοῦ εὐφροσύνην εἰς τὰς ψυχὰς τῶν σεβομένων Αὐτόν].

Αὐτήν, ἀκριβῶς, «τὴν ἔμφυτον καὶ ἰδίαν εὐφροσύνην τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καλούμεθα καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, νὰ ἐγκαταστήσωμεν ἐντός τῶν καρδιῶν ἡμῶν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τῆς **Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ**, ἀκούοντες εἰς τὴν προτροπὴν τῆς Θεοτόκου καὶ Μητρός τοῦ Θεοῦ λεγούσης: «ὅ,τι ἂν λέγει ὑμῖν, ποιήσατε». (Ἰωάν. 2,5). Καὶ τοῦτο διότι ὁ Ἀναστάς Χριστός εἶναι Ἐκεῖνος, «ἐν ᾧ στερεούμεθα», κατὰ τὸν ὕμνωδόν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, ἐπικαλούμενον τὴν ἀγίαν Γραφὴν λέγουσαν: «Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ», (Α΄ Βασιλ. 2,1). Τό στερέωμα ἡμῶν δέν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν εἰς **Χριστὸν Ἀναστάντα** πίστιν ἡμῶν, (Πρβλ. Κολ. 2,5), ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν κοινωνίαν τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ προσκαλοῦντος πάντας ἡμᾶς διὰ τοῦ ὕμνωδοῦ ἀναφωνοῦντος: «Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως· βασιλείας τε Χριστοῦ

κοινωνήσωμεν ὑμνοῦντες Αὐτόν ὡς Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας». Ἀμήν Χριστός Ἀνέστη.